

løsning mod Rekognitionen een Gang. Her- til kommer ogsaa, at det Forslag, jeg har til- ladet mig at stille, er det samme, som Regjer- ingen selv ifjor havde stillet i det oprindelige Regjeringsforslag. Jeg aniaager, at Regjerin- gen dengang noie havde overveiet, hvad der var det Rette, at den noie havde overveiet, at Statskassen intet Tab vilde lide ved, at man lod Rekognitionerne afløse paa den Maade, som var foreslaaet. Det maa dog være Me- ningen, naar man vil give en Lov, at den ogsaa saameget som mulig skal blive afbenyt- tet, men jeg kan ikke tro, at Mange ville af- benytte denne Lov til at afløse Rekognitioner, naar de kunne se, at de ville have aabenbart Tab derved, hvilket vil blive Tilfældet, der- som de skulle afløse saaledes, som nu vedta- get i Landsstinget. Man vil maasse spørge mig, hvorfor jeg ikke tidligere har stillet mit Forslag, men Grunden er den, at det forekom mig, Sagen gif saaa stille og rolig igjennem her i Salen til 1ste og 2den Behandling. Nu derimod, da Lovforslaget er blevet foran- dret i Landsstinget og er kommet her tilbage, har jeg anset det som min Pligt at stille Forslaget; idet det er min Overbevisning, at det indeholder den eneste retfærdige Maade at afløse den omtalte Byrde paa. Jeg skulde derfor meget ønske, at den høitærede Finants- minister saavel som ogsaa det høie Thing vilde tage Hensyn til mit Forslag, som jeg med disse saa Bemærkninger skal anbefale, og det saameget desto mere, som det, hvad jeg for fremhævede, fra Begyndelsen af var Regjerin- gens Forslag.

Finantsministeren: Efter den Maade, hvorpaa jeg har stillet mig til det her fore- liggende Lovforslag, hvilket vil være i det høitærede Things Grundring, vil det ses, at jeg kun har saa Bemærkninger at gjøre i Anledning af de stillede Endringsforslag. Jeg havde troet, at det skulde være muligt at saa denne Lov igjennem paa en jevnere Maade, end det nu synes at ville blive Tilfældet. Det forholder sig, synes det mig, ikke ganske saaledes, som en æret Forslagsstiller anførte, at det andet Thing i denne Sag ikke havde viist nogen Eftergivenesshed. Jeg tror, at naar

det ærede Medlem vil tage sig for at sammen- ligue det Forslag, som her foreligger, med det, som foresaa fra det andet Thing ifjor, vil han overbevise sig om, at der paa adskillige Punkter, som ikke kunne siges at være ganske uden Betydning, er viist ikke saa lidt Efter- givenesshed fra det andet Things Side; men ganske vist har der ikke været viist Eftergivenesshed netop i det Punkt, som det ærede Medlem fortrinsvis synes at lægge Vægt paa, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Kornafgifter skulle behandles ganske paa samme Maade som Pengeafgifter. Jeg maa tillade mig at minde om, at der synes mig at være en gyldig Grund til ikke at behandle disse Afgifter ganske paa samme Maade, navnlig naar det bliver stillet saaledes, at Yberne have en fuld- stændig Frihed til at vælge den Tid, paa hvilken de ville afløse Afgifterne, thi det er jo klart, at det da staaer i Yberens Magt ved at vælge et gunstigt Aar, i hvilket Gjen- nemsnittet af Kornpriserne bliver lavt, at be- virke, at han faar Afløsningen for en mindre Sum, end han vilde saa, naar han valgte et andet Aar. Jeg mener derfor, at det maa erkjendes, at, om man ogsaa ganske ser bort fra den Tanke, hvorvidt Kornpriserne kunne ventes at ville stige eller dale, er der en Grund, som ikke kan forkastes, til at sige, at man ikke tør give en saadan fuldkommen fri Valgret i denne Henseende, uden at man samtidig betinger et noget større Bederlag med Hensyn til Afløsningen af Kornafgifter end med Hensyn til Afløsningen af Penge- afgifter. Det ærede Medlem lagde megen Vægt paa, at Forholdet skulde være lige, men det maa jo vides, at, saasnart Statskassen afløser Byrder af den Slags, som den har paa sig, udøver den ikke denne Art Valgret, men den bestemmer een Gang for alle, at den vil tilbyde en Afløsning i denne Retning inden just at undersøge, om det valgte Tids- punkt er et gunstigt eller ugunstigt Aar med Hensyn til Kornpriserne. Der er derfor vir- kelig her en Forskjel, som det andet Thing har fæstet sit Die paa, og som det forekommer mig, at man ikke ganske kan fortænke det i, at det fastholder. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Masmussen) har